

**B8-0195/2019 }
B8-0198/2019 }
B8-0199/2019 }
B8-0200/2019 }
B8-0202/2019 }
B8-0203/2019 } RC1**

12.3.2019

YHTEINEN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti

joka korvaa seuraavat päätöslauselmaesitykset:

B8-0195/2019 (EFDD)
B8-0198/2019 (Verts/ALE)
B8-0199/2019 (S&D)
B8-0200/2019 (ALDE)
B8-0202/2019 (PPE)
B8-0203/2019 (GUE/NGL)

ilmastonmuutoksesta: eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta Pariisin sopimuksen mukaisesti
(2019/2582(RSP))

Peter Liese, Christian Ehler

PPE-ryhmän puolesta

Kathleen Van Brempt, Jytte Guteland, Miriam Dalli

S&D-ryhmän puolesta

Nils Torvalds, Fredrick Federley

ALDE-ryhmän puolesta

Bas Eickhout

Verts/ALE-ryhmän puolesta

RC\1179486FI.docx

PE635.455v01-00 }
PE635.458v01-00 }
PE635.459v01-00 }
PE635.460v01-00 }
PE635.462v01-00 }
PE635.463v01-00 } RC1

Lynn Boylan, Marie-Christine Vergiat, Patrick Le Hyaric, Barbara Spinelli, Anja Hazekamp, Marie-Pierre Vieu, Stefan Eck, Eleonora Forenza, Luke Ming Flanagan, Rina Ronja Kari, Marisa Matias, Martina Michels, Stelios Kouloglou, Cornelia Ernst
GUE/NGL-ryhmän puolesta
Eleonora Evi, Dario Tamburrano, Rosa D'Amato, Piernicola Pedicini
EFDD-ryhmän puolesta

ilmastonmuutoksesta: eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta Pariisin sopimuksen mukaisesti (2019/2582(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2018 annetun komission tiedonannon ”Puhdas maapallo kaikille – Eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta” (COM(2018)0773),
- ottaa huomioon komission tiedonannon tueksi laaditun perusteellisen analyysin¹,
- ottaa huomioon ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) ja siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan,
- ottaa huomioon Pariisin sopimuksen, päätöksen 1/CP.21, ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) osapuolten 21. kokouksen (COP 21) ja Pariisissa Ranskassa 30. marraskuuta–11. joulukuuta 2015 pidetyn Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 11. konferenssin (CMP11),
- ottaa huomioon ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) osapuolten 24. kokouksen (COP 24), Kioton pöytäkirjan osapuolikokouksen 14. istunnon (CMP 14) ja Katowicessa Puolassa 2.–14. joulukuuta 2018 pidetyn Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimivan osapuolten ensimmäisen konferenssin kolmannen osan (CMA1.3),
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman sekä kestävän kehityksen tavoitteet,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2018 antamansa päätöslauselman vuonna 2018 Katowicessa Puolassa järjestetystä YK:n ilmastokokouksesta (COP 24)²,
- ottaa huomioon 22. maaliskuuta 2018 annetut neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (IPCC) erityisraportin ”Global Warming of 1,5°C” ja sen viidennen arviointikertomuksen (AR5) sekä sitä koskevan yhteenvetokertomuksen,
- ottaa huomioon 27. marraskuuta 2018 hyväksytyn YK:n ympäristöohjelman yhdeksännen ”The Emissions Gap Report” -raportin,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- 1. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon ”Puhdas maapallo kaikille – Eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja

¹ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/docs/pages/com_2018_733_analysis_in_support_en_0.pdf

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0430.

ilmastoneutraalista taloudesta”, jossa korostetaan mahdollisuuksia ja haasteita, joita siirtyminen kasvihuonekaasujen nollanettopäästötalouteen tuo Euroopan kansalaisille ja unionin taloudelle, ja luodaan perusta laajalle keskustelulle, jossa ovat mukana EU:n toimielimet, kansalliset parlamentit, yrityssektori, kansalaisjärjestöt, kaupungit ja yhteisöt sekä kansalaiset; hyväksyy tavoitteen vähentää kasvihuonekaasujen nettopäästöt noltaan vuoteen 2050 mennessä ja kehottaa jäsenvaltioita tekemään samoin Sibiussa toukokuussa 2019 pidettävän, Euroopan tulevaisuutta pohtivan erityishuippukokouksen yhteydessä; kehottaa jäsenvaltioita sitoutumaan tämän tavoitteen saavuttamiseen riittävän kunnianhimoisesti;

2. ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen vakavat riskit kuuluvat kansalaisten suurimpiin huolenaiheisiin; panee tyytyväisenä merkille, että ihmiset osoittavat eri puolilla Eurooppaa yhä aktiivisemmin mieltään ilmasto-oikeudenmukaisuuden puolesta; panee tyytyväisenä merkille näiden aktivistien vaatimukset kunnianhimoisemmista tavoitteista ja ripeistä toimista, jotta ilmastonmuutosta koskeva 1,5 celsiusasteen raja ei ylittyisi; katsoo, että kansallisten, alueellisten ja paikallisten hallintojen sekä EU:n olisi otettava nämä vaatimukset huomioon;
3. korostaa, että unionin kansalaiset kokevat jo nyt ilmastomuutoksen suoria vaikutuksia; painottaa, että Euroopan ympäristökeskuksen mukaan äärimmäisten sää- ja ilmastoilmiöiden aiheuttamat keskimääräiset vuotuiset menetykset unionissa olivat vuosina 2010–2016 noin 12,8 miljardia euroa, ja toteaa, että ellei lisätoimia toteuteta, ilmastovahingot EU:ssa voivat nousta vähintään 190 miljardiin euroon vuoteen 2080 mennessä, mikä vastaisi 1,8 prosentin nettohyvinvoinnin menetystä tämänhetkisestä BKT:stä; korostaa, että suurten päästöjen skenaariossa tulvien aiheuttamat vuosittaiset kustannukset EU:ssa voivat nousta jopa biljoonaan euroon vuonna 2100 ja että säähän liittyvät katastrofit saattavat vaikuttaa vuoteen 2100 mennessä noin kahteen kolmasosaan Euroopan kansalaisista, kun nykyisin tämä osuus on 5 prosenttia; korostaa lisäksi, että Euroopan ympäristökeskuksen mukaan 50 prosenttia EU:n asutuista alueista kärsii vakavasta vedenpuutteesta vuoteen 2030 mennessä;
4. korostaa, että 1,5 celsiusasteen lämpenemistä koskeva IPCC:n erityisraportti on kattavin ja ajantasaisin tieteellinen arvio Pariisin sopimuksen mukaisista etenemistavoista vaikutusten lieventämiseksi;
5. korostaa, että 1,5 celsiusasteen lämpenemistä koskevan IPCC:n erityisraportin mukaan ilmaston lämpenemisen rajoittaminen 1,5 celsiusasteeseen ilman että tavoitetta ylitetään tai ylittäminen on rajallista edellyttää, että kasvihuonekaasupäästöt vähennetään maailmanlaajuisesti noltaan viimeistään vuoteen 2067 mennessä ja että vuoteen 2030 mennessä maailmanlaajuisen vuosittaisten kasvihuonekaasupäästöjen määrä vähennetään enintään 27,4 gigatonniin hiilidioksidiekvivalenttia (GtCO₂eq) vuodessa; korostaa näiden tulosten valossa, että maailmanlaajuisena johtajana unionin on pyrittävä saavuttamaan nollatason nettomääräiset kasvihuonekaasupäästöt mahdollisimman varhain ja viimeistään vuoteen 2050 mennessä, jotta olisi vahva mahdollisuus saada ilmaston lämpeneminen rajoitettua alle 1,5 celsiusasteeseen vuoteen 2100 mennessä;
6. ilmaisee huolestuneisuutensa YK:n vuoden 2018 ”The Emissions Gap Report” -raportista, jonka mukaan nykyiset kansallisesti määritellyt panokset ylittävät selvästi

Pariisin sopimuksen 2 celsiusasteen lämpenemisrajan ja johtavat sen sijaan arviolta 3,2 celsiusasteen³ lämpenemiseen vuoteen 2100 mennessä; korostaa, että UNFCCC:n kaikkien osapuolten on kiireesti päivitettävä ilmasto koskevaa tavoitetasoaan vuoteen 2020 mennessä;

Vuosisadan puoliväliin ulottuvan unionin päästöttömyysstrategian toteuttamistavat

7. katsoo, että Eurooppa voi näyttää tietä ilmastoneutraliteettiin investoimalla innovatiivisiin teknologisiin ratkaisuihin, lisäämällä kansalaisten vaikutusmahdollisuuksia ja mukauttamalla toimia energian, teollisuuspolitiikan ja tutkimuksen kaltaisilla avainaloilla samalla kun varmistetaan oikeudenmukaisen siirtymän takaava sosiaalinen oikeudenmukaisuus;
8. panee merkille, että strategiassa esitetään kahdeksan tapaa, joilla voidaan toteuttaa ne taloudelliset, teknologiset ja sosiaaliset muutokset, jotka ovat välttämättömiä, jotta unioni voi saavuttaa Pariisin sopimuksessa asetetun pitkän aikavälin lämpötilatavoitteen; korostaa, että tavoista ainoastaan kaksi on sellaisia, joilla unioni voisi lopettaa kasvihuonekaasujen nettopäästöt kokonaan viimeistään vuoteen 2050 mennessä; korostaa, että tämä edellyttää nopeaa toimintaa ja huomattavia ponnisteluja paikallisella, alueellisella ja kansallisella tasolla sekä unionin tasolla ja kaikkien, myös muiden kuin julkisen sektorin toimijoiden, on osallistuttava niihin; muistuttaa, että jäsenvaltioilla on velvollisuus hyväksyä kansallisia pitkän aikavälin strategioita, kuten hallintoasetuksessa säädetään; kehottaa siksi jäsenvaltioita asettamaan selkeitä lyhyen ja pitkän aikavälin tavoitteita ja toimintapolitiikkoja Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukaisesti ja tarjoamaan investointitukea päästöjen nettomääräisen nollassa toteuttamistavoille;
9. korostaa, että strategiassa esitetyn toteutustapojen ensimmäisen ryhmän tavoilla pyritään vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä vain noin 80 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna vuoteen 2050 mennessä; panee huolestuneena merkille, että tämä päämäärä vastaa alemmaa tavoitetasoa, jonka mukaan ilmaston lämpeneminen on pidettävä kahden celsiusasteen alapuolella, eikä näin ollen vastaa Pariisin sopimuksen tavoitetta, jonka mukaan se on pidettävä selvästi alle kahdessa celsiusasteessa, eikä myöskään tavoitetta, jonka mukaan se on lisäksi pyrittävä pitämään 1,5 celsiusasteen alapuolella;
10. toteaa, että komission arvioiden mukaan EU:n BKT:n odotetaan kasvavan enemmän nollapäästöskenaariossa kuin skenaariossa, jossa päästövähennykset ovat vähäisempiä, ja että molemmissa tapauksissa vaikutukset jakautuvat epätasaisesti eri puolille EU:ta, mikä johtuu jäsenvaltioiden eroista muun muassa asukaskohtaisen BKT:ssä ja energialähdystelmien hiilivaltaisuudessa; katsoo, että toimiin ryhtymättömyys olisi skenaarioista selvästi kallein ja johtaisi BKT:n romahtamiseen Euroopassa ja lisäksi myös entisestään taloudellista eriarvoisuutta jäsenvaltioiden ja alueiden välillä ja niiden sisällä, sillä toimiin ryhtymättömyyden seurausten odotetaan olevan joissakin jäsenvaltioissa voimakkaampia kuin muissa;

³ YK:n ympäristöohjelma, ”Emissions Gap Report 2018”, s. 10.
RC\1179486FI.docx

11. panee huolestuneena merkille, että EU:n riippuvuus tuontienergiasta on nykyisin noin 55 prosenttia; korostaa, että nollatason nettopäästöjen skenaariossa riippuvuus laskisi 20 prosenttiin vuoteen 2050 mennessä, millä olisi myönteinen vaikutus EU:n kauppataaseeseen ja geopoliittiseen asemaan; huomauttaa, että fossiilisten polttoaineiden tuonnin kustannuksissa saavutettavat kumulatiiviset säästöt vuosina 2031–2050 olisivat noin 2–3 biljoonaa euroa, jotka voitaisiin käyttää muihin painopistealoihin unionin kansalaisten hyväksi;
12. pitää myönteisenä, että strategiaan sisältyy kaksi toteutustapaa, joilla on määrä saavuttaa nollatason nettomääräiset kasvihuonekaasupäästöt vuoteen 2050 mennessä, ja että komissio tukee näitä toteutustapoja, ja katsoo, että tämä vuosisadan puoliväliin ulottuva tavoite on ainoa, joka vastaa Pariisin sopimuksen mukaisia unionin sitoumuksia; pitää valitettavana, että strategiassa ei pohdita toteutustapoja kasvihuonekaasujen nettopäästöjen lopettamiseksi kokonaan ennen vuotta 2050;
13. panee merkille, että strategiassa ehdotetuissa toteutustavoissa käytetään useita hiilenpoistoteknologioita, kuten hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia (CCS) tai hiilidioksidin talteenottoa ja käyttöä (CCU) sekä talteenottoa suoraan ilmasta, vaikka niitä ei vielä ole otettu laajamittaisesti käyttöön; katsoo kuitenkin, että nollanettopäästöjä koskevassa EU:n strategiassa olisi asetettava etusijalle suorat päästövähennykset ja toimet, joilla suojellaan ja parannetaan EU:n luontaisia hiilinieluja ja varastoja; katsoo, että vuoteen 2030 mennessä on toteutettava lisää toimia, jos unioni aikoo välttää laskemasta sellaisten hiilenpoistoteknologioiden varaan, jotka aiheuttaisivat merkittäviä riskejä ekosysteemeille, luonnon monimuotoisuudelle ja elintarviketurvalle, kuten myös 1,5 celsiusasteen lämpenemistä koskevassa IPCC:n erityisraportissa on vahvistettu;

Ilmastomuutoksen sosiaaliset vaikutukset ja oikeudenmukainen siirtymä

14. suhtautuu myönteisesti komission arvioon, jonka mukaan nollatason nettopäästöt on mahdollista saavuttaa ilman työpaikkojen nettomenetyksiä, ja panee myönteisesti merkille yksityiskohtaisen arvioinnin energiavaltaisessa teollisuudessa toteutettavasta siirtymästä; korostaa näkemystä, että jos siirtyminen kasvihuonekaasujen nollatason nettopäästöihin hoidetaan hyvin ja kaikkein heikoimmassa asemassa oleville alueille, aloille ja kansalaisille annetaan asianmukaista tukea, työpaikkojen luomisessa on mahdollista päästä nettomääräisesti voiton puolelle, ja toteaa, että nollatason nettopäästöskenaariossa uusien työpaikkojen määrä kasvaa vuoteen 2050 mennessä koko taloudessa 2,1 miljoonalla, kun taas 80 prosentin päästövähennysskenaariossa uusien työpaikkojen määrä kasvaa 1,3 miljoonalla; katsoo näin ollen, että komission olisi kehitettävä uudistettu taitojen arviointi EU:n osaamispanoraamassa ja sisällytettävä siihen alueellisia tietoja siitä, millaisia taitoja tarvitaan ilmastoneutraalia unionia varten, jotta näitä heikoimmassa asemassa olevia alueita, aloja ja ihmisiä voidaan tukea uudelleen kouluttamalla heitä kyseisillä alueilla oleviin tulevaisuuden vaatimuksien täyttäviin laadukkaisiin työpaikkoihin;
15. korostaa ilmastoneutraalin yhteiskunnan lukuisia sivuhyötyjä kansanterveydelle, myös hoitokustannusten säästöinä ja vakuutus- ja kansanterveysjärjestelmiin kohdistuvan rasituksen vähentymisenä, sekä Euroopan kansalaisten yleiselle hyvinvoinnille, joka on

seurausta luonnon monimuotoisuuden lisääntymisestä, ilman epäpuhtauksien vähenemisestä ja vähäisemmästä altistumisesta epäpuhtauksille; toteaa, että tällaisessa skenaariossa terveyshaittojen aiheuttamat vuosittaiset kustannukset vähenisivät noin 200 miljardia euroa;

16. korostaa, että on tärkeää perustaa oikeudenmukaisen siirtymän rahasto erityisesti niille alueille, jotka kärsivät eniten hiilestä irtautumisesta, kuten hiilikaivosalueille, ja että tämän lisäksi sosiaaliset vaikutukset on otettava yleisesti huomioon nykyisessä ilmastorahoituksessa; korostaa tässä yhteydessä, että joillakin aloilla tarvittavat muutokset huomioon ottaen on tarvetta saada pitkän aikavälin strategialle laaja yleinen hyväksyntä;
17. korostaa, että tarvitaan ennakoivaa lähestymistapaa, jotta EU:n kansalaisille varmistetaan oikeudenmukainen siirtymä ja tuetaan alueita, jotka kärsivät eniten hiilestä irtautumisesta; on sitä mieltä, että Euroopan ilmastosuorituksen on tapahduttava ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestäväällä tavalla; korostaa, että kaikkien kansalaisten poliittisen hyväksynnän varmistamiseksi on tärkeää ottaa huomioon ilmaston ja hiilestä luopumiseen tähtäävien politiikkojen jakaumavaikutukset erityisesti pienituloisiin henkilöihin; katsoo siksi, että sosiaaliset vaikutukset olisi otettava täysimääräisesti huomioon kaikissa EU:n ja jäsenvaltioiden ilmastopolitiikoissa, jotta voidaan varmistaa sosiaalinen ja ekologinen muutos Euroopassa; korostaa tässä yhteydessä, että tiiviissä yhteistyössä paikallisten ja alueellisten viranomaisten, ammattiliittojen, oppilaitosten, kansalaisjärjestöjen ja yksityisen sektorin kanssa on kaikilla tasoilla laadittava osallistavien prosessien perusteella räätälöityjä ja riittävästi rahoitettuja strategioita, joilla varmistetaan, että tässä siirtymässä tarjotaan kaikille unionin kansalaisille oikeudenmukaiset ja yhtäläiset mahdollisuudet;
18. muistuttaa, että noin 50–125 miljoonaa unionin kansalaista on nykyisin vaarassa ajautua energiaköyhyyteen⁴; korostaa, että energiasuoritus voi vaikuttaa suhteettomasti pienituloisiin henkilöihin ja lisätä entisestään energiaköyhyyttä; kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan energiaköyhyydessä olevien kotitalouksien määrää kansallisissa yhdennetyissä energia- ja ilmastosuunnitelmissaan ja toteuttamaan tarvittaessa jatkotoimia, kuten hallintoasetuksessa edellytetään; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan ennakoivia toimia, joilla varmistetaan oikeudenmukainen energiasuoritus ja energian saanti kaikille EU:n kansalaisille;

Välitavoitteet

19. on tietoinen siitä, että 2020–2030-luku on erittäin tärkeä vuosikymmen sen kannalta, että EU voi saavuttaa nollatason nettopäästöt vuoteen 2050 mennessä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan vahvaa keskipitkän aikavälin tavoitetta vuodeksi 2030, sillä tämä on välttämätöntä markkinoiden riittävän investointivakauden varmistamiseksi sekä teknologisten innovaatioiden mahdollisuuksien hyödyntämiseksi

⁴[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563472/IPOL_STU\(2015\)563472_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563472/IPOL_STU(2015)563472_EN.pdf)
RC\1179486FI.docx

täysimääräisesti ja jotta lisätään eurooppalaisten yritysten mahdollisuuksia nousta johtavaan asemaan vähäpäästöisen tuotannon maailmanmarkkinoilla;

20. korostaa, että nollatason nettomääräisten kasvihuonekaasupäästöjen saavuttaminen vuonna 2050 kaikkein kustannustehokkaimmalla tavalla edellyttää vuotta 2030 koskevan tavoitetason nostamista ja mukauttamista nollatason nettopäästöjä vuonna 2050 koskevaan skenaarioon; pitää erittäin tärkeänä, että unioni antaa viimeistään New Yorkissa syyskuussa 2019 pidettävässä YK:n ilmastohuippukokouksessa selkeän viestin siitä, että se on valmis tarkistamaan panostaan Pariisiin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi;
21. kannattaa unionin kansallisesti määriteltyjen panosten saattamista ajan tasalle; kehottaa siksi EU:n johtajia tukemaan unionin kansallisesti määritellyn panoksen tavoitetason nostamista Sibiussa toukokuussa 2019 pidettävän erityishuippukokouksen yhteydessä syyskuussa 2019 järjestettävä YK:n ilmastohuippukokous mielessä pitäen;
22. katsoo, että komission olisi viimeistään arvioidessaan vuosina 2022–2024 vuoden 2030 ilmastopakettia ja muuta asiaan liittyvää lainsäädäntöä esitettävä lainsäädäntöehdotuksia, joissa nostetaan kyseistä tavoitetasoa uusia kansallisesti määriteltyjä panoksia ja nollatason nettopäästöjä koskevia tavoitteita vastaavasti; katsoo, että vuodeksi 2030 asetettujen tavoitteiden riittämättömyys rajoittaisi vaihtoehtoja tulevaisuudessa, mahdollisesti myös tiettyjen kustannustehokasta hiilestä irtautumista koskevien vaihtoehtojen saatavuutta; pitää näitä arviointeja tärkeänä merkkipaaluna EU:n ilmastositoumusten lunastamisessa;
23. katsoo, että keinona lisätä markkinoiden vakautta entisestään EU:n olisi myös hyödyllistä vahvistaa toinenkin, vuotta 2040 koskeva päästövähennysten välitavoite, jolla voidaan lisätä vakautta ja varmistaa, että vuodelle 2050 asetettu pitkän aikavälin tavoite saavutetaan;
24. katsoo, että EU:n nollatason nettopäästöstrategia olisi laadittava Pariisin sopimuksen mukaisen viisivuositaisen maailmanlaajuisen tilannekatsauksen perusteella ja siinä olisi otettava huomioon tekninen ja yhteiskunnallinen kehitys sekä valtiosta riippumattomien toimijoiden ja Euroopan parlamentin palaute;

Alakohtaiset panokset

25. korostaa, että nettopäästöt on painettava lähelle nollatasoa talouden kaikilla aloilla ja että kaikkien alojen olisi osallistuttava yhteisiin ponnisteluihin päästöjen vähentämiseksi; kehottaa tästä syystä komissiota laatimaan kaikille aloille toteutustapoja ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi; korostaa tässä yhteydessä saastuttaja maksaa -periaatteen noudattamisen merkitystä;
26. korostaa eri politiikka-alueilla toteutettujen erilaisten ilmastotoimenpiteiden ja hyväksytyyn lainsäädännön merkitystä, mutta varoittaa, että hajanainen lähestymistapa saattaisi johtaa epä johdonmukaisuuksiin eikä siihen, että EU saavuttaisi kasvihuonekaasujen nollanettopäästötalouden vuoteen 2050 mennessä; katsoo, että on omaksuttava kokonaisvaltainen lähestymistapa;

27. kehottaa komissiota tutkimaan, miten voidaan yhdenmukaistaa hiilen ja energian hinnoittelu EU:ssa, jotta tuetaan siirtymää ilmastoneutraaliin talouteen erityisesti aloilla, jotka eivät kuulu EU:n päästökauppajärjestelmän piiriin; pyytää komissiota tutkimaan, mikä olisi paras mahdollinen tapa välttää vaikeiden tilanteiden syntyminen, ja vaatii, että kansalaisiin kohdistuvaa yleistä rasitetta ei saa nostaa;
28. panee merkille roolin, joka hiilidioksidin talteenotolle ja varastoinnille on annettu 1,5 celsiusasteen lämpenemistä koskevan IPCC:n erityisraportin useimmissa 1,5 celsiusasteen skenaarioissa; korostaa, että EU:n on toimittava tässä asiassa kunnianhimoisemmin; panee lisäksi merkille tavoitteet, joita jäsenvaltiot ovat asettaneet strategisessa energiateknologiasuunnitelmassa (SET-suunnitelma) toteuttaakseen hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin kaupallisesti unionin energia-alalla ja teollisuudessa 2020-luvulla; katsoo, että teollisissa prosesseissa on käytettävä entistä enemmän ympäristön kannalta turvallista hiilidioksidin talteenottoa, käyttöä ja varastointia (CCU ja CCS), joiden avulla saadaan aikaan päästöjen nettovähennys päästöjen välttämisen tai hiilidioksidin pysyvän varastoinnin avulla; panee huolestuneena merkille, että tällä hetkellä monet hiilidioksidin talteenotto- ja käyttötekniikat eivät tuota pysyviä päästövähennyksiä; kehottaa siksi komissiota kehittämään teknisiä perusteita, joilla varmistetaan tuki ainoastaan niille teknologioille, joilla saadaan aikaan todennettavia tuloksia;
29. huomauttaa strategian vahvistavan, että liikenteen kasvihuonekaasupäästöt lisääntyvät edelleen ja että nykyiset politiikkatoimet eivät riitä liikennealan muuttamiseksi hiilettömäksi vuoteen 2050 mennessä; korostaa, että on tärkeää varmistaa liikennemuotosiirtymä lentoliikenteestä rautatieliikenteeseen, myös yhteentoimivan EU:n sisäisen rautatieverkoston nopean toteuttamisen ja investointien lisäämisen avulla, ja kohti julkiseen liikenteeseen ja yhteiskäyttöön perustuvia liikenneratkaisuja; toteaa, että tieliikenteen osuus EU:n kaikista hiilidioksidipäästöistä on noin viidesosa; kehottaa siksi jäsenvaltioita ja komissiota ryhtymään määrätietoisiin toimiin, joilla mahdollistetaan päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen saanti kuluttajille kaikissa jäsenvaltioissa, samalla kun vältetään vanhojen saastuttavien ajoneuvojen käytön lisääntyminen alhaisemman tulotason jäsenvaltioissa; korostaa lisäksi älykkään teknologian, kuten älykkään latausinfrastruktuurin, merkitystä luotaessa synergioita liikenteen sähköistämisen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöönoton välillä;
30. korostaa, että ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi koko EU:n taloudessa kaikkien alojen, myös ilmailu- ja merenkulkualan, on annettava panoksensa; huomauttaa komission analyysin osoittavan, että Kansainvälisen merenkulkujärjestön ja Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön suunnittelemaat tämänhetkiset maailmanlaajuiset tavoitteet ja toimenpiteet eivät täysimääräisesti toteutettuinakaan riitä tarvittaviin päästövähennyksiin ja että tarvitaan koko taloutta koskevan nollanettopäästötavoitteen mukaisia lisätoimia; korostaa, että näillä aloilla tarvitaan investointeja hiilettömiin ja vähähiilisiin teknologioihin ja polttoaineisiin; kehottaa komissiota soveltamaan näillä aloilla käytännössä saastuttaja maksaa -periaatetta; palauttaa mieliin, että kansainvälisen merenkulun kasvihuonekaasupäästöjen ennustetaan lisääntyvän jopa 250 prosenttia vuoteen 2050 mennessä; pitää myönteisenä, että kansainvälinen merenkulkuala on asettanut itselleen absoluuttisen kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteen; panee

huolestuneena merkille, ettei tämän tavoitteen muuntamisessa lyhyen ja keskipitkän aikavälin toimenpiteiksi ja muiksi konkreettisiksi toimiksi ole edistytty; panee merkille, että eri liikennemuotoihin kohdistuva rasite vaihtelee; vaatii, että päästökauppajärjestelmän kasvavilla tuloilla olisi edistettävä ympäristöystävällisiä liikennemuotoja, kuten linja-auto- tai rautatieliikennettä;

31. huomauttaa, että noin 60 prosenttia maailman metaanipäästöistä on peräisin maatalouden, kaatopaikkojen ja jäteveden kaltaisista lähteistä sekä fossiilisten polttoaineiden tuotannosta ja siirrosta putkien avulla; muistuttaa, että metaani on vaikutukseltaan merkittävä kasvihuonekaasu, jonka lämmitysvaikutus sadan vuoden aikana on 28-kertainen hiilidioksidiin verrattuna⁵; kehottaa jälleen komissiota tarkastelemaan mahdollisimman pian toimintapoliittisia vaihtoehtoja metaanipäästöihin puuttumiseksi pikaisesti osana unionin strategista metaanis suunnitelmaa sekä antamaan tähän liittyviä lainsäädäntöehdotuksia parlamentille ja neuvostolle;
32. korostaa, että maatalous on yksi merkittävimmistä jäljelle jäävistä EU:n kasvihuonekaasupäästöjen lähteistä vuonna 2050 erityisesti alan metaani- ja typpioksidipäästöjen vuoksi; korostaa maatalousalan potentiaalia vastata ilmastonmuutoksen haasteisiin esimerkiksi ekologisilla ja teknologisilla innovaatioilla sekä hiilen sitomisella maaperään; kehottaa laatimaan yhteisen maatalouspolitiikan, joka edistää kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä ilmastoneutraaliin talouteen siirtymisen mukaisella tavalla; kehottaa komissiota varmistamaan, että maatalouspolitiikka ja etenkin EU:n ja kansalliset rahastot ovat Pariisin sopimuksen tavoitteiden ja päämäärien mukaisia;
33. korostaa tarvetta ottaa ilmastotavoitteet huomioon kaikissa EU:n politiikoissa, myös kauppapolitiikassa; kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikki EU:n allekirjoittamat kauppasopimukset ovat täysin yhteensopivia Pariisin sopimuksen kanssa, koska näin paitsi tehostetaan globaaleja ilmastotoimia myös taataan tasapuoliset toimintaedellytykset asianomaisille aloille;
34. tukee aktiivista ja kestävää kansallisen tason metsänhoitoa sekä konkreettisia toimia, joilla luodaan kannustimia tehokkaalle ja kestäväälle EU:n biotaloudelle, kun pidetään mielessä metsien tarjoamat suuret mahdollisuudet myötävaikuttaa unionin ilmastotoimien vahvistamiseen (hiilidioksidipäästöjen sitomisen, varastoimisen ja korvaamisen avulla), ja nollapäästötavoitteen saavuttamiseen vuoteen 2050 mennessä; tunnustavat tarpeen ilmastomuutokseen sopeutumiseksi ja tarpeen pysäyttää biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen ja ekosysteemipalvelujen heikentyminen EU:ssa vuoteen 2020 mennessä ja kehittää näyttöön perustuvaa politiikkaa, jolla autetaan panemaan täytäntöön ja rahoittamaan luonnon monimuotoisuuden säilyttämistä koskevia EU:n toimenpiteitä;

⁵ Van Dingenen, R., Crippa, M., Maenhout, G., Guizzardi, D., Dentener, F., Global trends of methane emissions and their impacts on ozone concentrations, EUR 29394 EN, Euroopan unionin julkaisu- ja tiedustelu, Luxemburg, 2018, ISBN 978-92-79-96550-0, doi:10.2760/820175, JRC113210.

Energiapolitiikka

35. korostaa energiatehokkuuden vaikutusta toimitusvarmuuteen, taloudelliseen kilpailukykyyn, ympäristönsuojeluun, energialaskujen pienentämiseen ja asuntojen laadun parantamiseen; vahvistaa, että energiatehokkuudella on liiketoimintamahdollisuuksien luomisen ja työllisyyden sekä sen maailmanlaajuisten ja alueellisten hyötyjen kannalta tärkeä merkitys; muistuttaa tässä yhteydessä, että energiatehokkuus etusijalle -periaate otettiin käyttöön energiaunionin hallinnosta annetussa asetuksessa ja sen soveltamista olisi hyödynnettävä täysimääräisesti koko energiaketjussa kustannustehokkaasti ja sitä olisi pidettävä perustana mahdolliselle toteutustavalle kohti vuoden 2050 ilmastoneutraaliustavoitetta;
36. korostaa energia-alan keskeistä roolia siirryttäessä kohti nollatason nettomääräisiin kasvihuonekaasupäästöihin perustuvaa taloutta; palauttaa mieliin, että unioni on onnistunut irrottamaan kasvihuonekaasupäästöt talouskasvusta viime vuosikymmeninä ja että se on vähentänyt päästöjä erityisesti energiatehokkuuden ja uusiutuvien energialähteiden käytön avulla; painottaa, että puhtaaseen energiaan siirtymisellä olisi edelleen vauhditettava Euroopan talouden nykyaikaistamista, edistettävä kestävää talouskasvua ja tuotava yhteiskunnallisia ja ympäristöön liittyviä hyötyjä unionin kansalaisille;
37. katsoo, että EU:n johtoasema uusiutuvan energian ja energiatehokkuuden alalla osoittaa muulle maailmalle, että siirtymä puhtaaseen energiaan on sekä mahdollista että hyödyllistä muustakin kuin ilmastonmuutoksen torjunnan näkökulmasta;
38. toteaa, että kasvihuonekaasujen nollanettopestotalouden saavuttaminen edellyttää huomattavia lisäinvestointeja EU:n energiajärjestelmään ja siihen liittyvään infrastruktuuriin verrattuna nykytasoon, ja toteaa, että tarvittavat investoinnit ovat määrältään 175–290 miljardia euroa vuodessa;
39. korostaa, että kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen tähtäävät toimet, joilla pyritään saavuttamaan ilmastoneutraalius EU:n tasolla, voivat energiasiirtymän erilaisten lähtökohtien vuoksi jakautua EU:ssa epätasaisesti;
40. kehottaa jäsenvaltioita panemaan puhtaan energian säädöspaketin viipymättä täytäntöön; palauttaa mieliin, että jäsenvaltioilla on toimivalta päättää energiavalikoimastaan EU:n ilmasto- ja energiapolitiikan puitteissa;
41. kehottaa luomaan erittäin energiatehokkaan ja uusiutuviin energialähteisiin perustuvan energiajärjestelmän ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tämän osalta kaikki tarvittavat toimet, koska sillä on heijastusvaikutuksia kaikkiin talouden aloihin; korostaa, että kaikissa komission esittämässä toteutustavoissa oletetaan fossiilisten polttoaineiden käytön vähentyneen jyrkästi ja uusiutuvien energialähteiden käytön lisääntyneen voimakkaasti;

42. korostaa, että ekosuunnitteludirektiivi⁶ on edistänyt merkittävästi EU:n ilmastotavoitteiden saavuttamista vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä vuosittain 320 hiilidioksidiekvivalenttitonnilta ja että arvioiden mukaan direktiivin ansiosta EU:n kuluttajat säästävät vuoteen 2020 mennessä yhteensä jopa 112 miljardia euroa eli noin 490 euroa vuodessa kotitaloutta kohti; kehottaa sääntelemään ekosuunnitteludirektiivillä muitakin tuotteita, kuten tabletteja ja älypuhelimia, ja kehottaa pitämään nykyiset standardit ajan tasalla teknologian kehityksen huomioon ottamiseksi;
43. painottaa, että on varmistettava Euroopan energiamarkkinoiden yhdentymisen jatkuminen, jotta hiilen käytöstä energia-alalla voidaan luopua mahdollisimman tehokkaasti ja jotta voidaan helpottaa investointeja siellä, missä voidaan saavuttaa suurin uusiutuvan energian tuotanto, ja kansalaisia on kannustettava osallistumaan aktiivisesti, jotta voidaan nopeuttaa siirtymistä kohti hiilineutraalia ja kestävää taloutta; katsoo, että on keskeisen tärkeää lisätä yhteenliitettävyyttä jäsenvaltioiden välillä ja kannustaa perustamaan useampia rajat ylittäviä tukijärjestelmiä;
44. huomauttaa, että EU:ssa rakennukset aiheuttavat tällä hetkellä 40 prosenttia Euroopan energian loppukulutuksesta ja 36 prosenttia sen hiilidioksidipäästöistä⁷; kehottaa hyödyntämään alan mahdollisuudet energian säästämiseen ja hiilijalanjäljen pienentämiseen rakennusten energiatehokkuusdirektiivissä⁸ asetetun tavoitteen mukaisesti, jotta saavutetaan erittäin energiatehokas ja vähähiilinen rakennuskanta vuoteen 2050 mennessä; korostaa, että rakennusten energiankulutuksen tehostaminen tarjoaa huomattavat mahdollisuudet vähentää Euroopan kasvihuonekaasupäästöjä edelleen; katsoo lisäksi, että vähän ja ainoastaan uusiutuvaa energiaa kuluttavien rakennusten aikaansaaminen on välttämätön edellytys Pariisin sopimuksen toteuttamiselle ja kasvua, paikallisia työpaikkoja ja Euroopan kaikkien kansalaisten elinolojen parantamista koskevalle EU:n toimintasuunnitelmalle;
45. kehottaa kaikkia hallinnon tasoja eli kansallisia, alueellisia tai paikallisia tasoja toteuttamaan toimenpiteitä, joilla kansalaisia kannustetaan osallistumaan energiasiirtymään ja edistetään parhaiden käytäntöjen vaihtoa; pitää nollatason nettomääräisten kasvihuonekaasupäästöjen siirtymisen kannalta erittäin tärkeänä, että kansalaiset osallistuvat energijärjestelmään tuottamalla hajautetusti uusiutuvaa energiaa, varastoimalla sähköä ja osallistumalla kysyntäjousto- ja energiatehokkuusjärjestelmiin; kehottaa siksi sisällyttämään aktiivisen kansalaisosallistumisen täysimääräiseksi osaksi näitä toteutustapoja erityisesti kysyntäpuolella;

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).

⁷ <https://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-efficiency/buildings>

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/844, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2010/31/EU ja energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 75).

Teollisuuspolitiikka

46. katsoo, että taloudellinen vauraus, teollisuuden maailmanlaajuinen kilpailukyky ja ilmastopolitiikka ovat toisiaan vahvistavia; toistaa, että siirtyminen kasvihuonekaasujen nollanettopäästötalouteen merkitsee EU:lle haasteita ja mahdollisuuksia ja että investoinnit teolliseen innovointiin sekä digitaalitekologiaan ja puhtaaseen teknologiaan ovat tarpeen kasvun vauhdittamiseksi ja kilpailukyvyn vahvistamiseksi, tulevaisuuden taitojen parantamiseksi ja miljoonien työpaikkojen luomiseksi esimerkiksi kasvavan kiertotalouden ja biotalouden aloilla;
47. korostaa, että vakaat ja ennakoitavat energia- ja ilmastopolitiikan puitteet ovat keskeisessä asemassa, jotta saavutetaan kipeästi kaivattu sijoittajien luottamus ja mahdollistetaan se, että unionin teollisuusalat voivat tehdä investointipäätöksiä Euroopassa pitkällä aikavälillä, koska useimpien teollisuuslaitosten käyttöikä on yli 20 vuotta;
48. korostaa energiavaltaiten teollisuudenalojen roolia EU:n pitkän aikavälin kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten saavuttamisessa; katsoo, että toimintakehysten on oltava älykkäitä ja kohdennettuja, jotta EU säilyttäisi vähähiilisen teollisuuden johtoasemansa, riippuvuus fossiilisista polttoaineista ja altistuminen fossiilisten polttoaineiden tuontihintojen vaihteluille ja nousulle voitaisiin minimoida, teollisuustuotanto jäisi EU:hun, pidettäisiin yllä Euroopan teollisuuden kilpailukykyä ja vältettäisiin hiilivuoto; kehottaa komissiota laatimaan uuden ja yhdenmetyt EU:n teollisuuden ilmastostrategian energiavaltaiten teollisuudenaloille, jotta tuetaan raskaan teollisuuden kilpailukykyistä siirtymää nollatason nettopäästöihin;
49. kehottaa komissiota laatimaan teollisuusstrategian, johon sisältyy toimenpiteitä, joiden avulla Euroopan teollisuus voi kilpailla maailmanlaajuisesti tasapuolisin toimintaedellytyksin; katsoo, että komission olisi tarkasteltava osana tätä politiikkaa sellaisten lisätoimenpiteiden tehokkuutta ja yhteensopivuutta Maailman kauppajärjestön sääntöjen kanssa, joilla hiilivuodon riskille alttiita teollisuudenaloja suojellaan tuotteiden tuonnilta ja jotka korvaisivat, mukauttaisivat tai täydentäisivät olemassa olevia hiilivuotoa koskevia toimenpiteitä;
50. huomauttaa, että monet kehittyvät taloudet ovat ottamassa merkittävän roolin maailmanmarkkinoiden tarpeiden täyttämässä nollatason nettomääräisiin kasvihuonekaasupäästöihin perustuvaan talouteen siirtymisen yhteydessä esimerkiksi päästöttömän liikenteen ja uusiutuvan energian suhteen; korostaa, että EU:n on pysyttävä johtavana taloutena vihreiden innovaatioiden ja vihreään teknologiaan tehtävien investointien alalla;
51. panee merkille, että komission vuonna 2018 julkaisemassa kertomuksessa energian hinnoista ja kustannuksista Euroopassa⁹ korostetaan EU:n jatkuvasti suurta alttiutta fossiilisten polttoaineiden hintojen vaihtelulle ja nousulle ja että sähköntuotannon kustannusten odotetaan tulevaisuudessa nousevan fossiilisilla polttoaineilla tuotetun sähkön osalta ja laskevan uusiutuviin energialähteisiin perustuvan sähkön osalta;

⁹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?qid=1548155579433&uri=CELEX:52019DC0001>

korostaa, että vuonna 2017 EU:n energiantuontikustannukset kasvoivat 26 prosenttia 266 miljardiin euroon lähinnä öljyn hinnan nousun vuoksi; toteaa lisäksi, että kertomuksessa arvioidaan öljyn hinnan nousun vaikuttaneen kielteisesti EU:n kasvuun (BKT:n kasvu oli -0,4 prosenttia vuonna 2017) ja inflatioon (+0,6);

Tutkimus ja innovointi

52. korostaa, että EU:n ja kansallisen tason tutkimus- ja innovointiohjelmat ovat erittäin tärkeitä tuettaessa unionin johtavaa roolia ilmastomuutoksen torjunnassa, ja katsoo, että ilmastotoimien valtavirtaistaminen olisi otettava asianomaisesti huomioon tutkimus- ja innovointiohjelmien valmistelussa ja täytäntöönpanossa;
53. katsoo, että seuraavien kahden vuosikymmenen aikana tarvitaan huomattavaa panostusta tutkimukseen ja innovointiin, jotta voidaan tarjota vähähiilisiä ja hiilineutraaleja ratkaisuja, jotka ovat kaikkien saatavilla sekä sosiaalisesti ja taloudellisesti elinkelpoisia, ja saada aikaan uusia ratkaisuja nollatason nettomääräisiin kasvihuonekaasupäästöihin perustuvan talouden saavuttamiseksi;
54. painottaa Euroopan horisontti -ohjelmaa koskevaa kantaansa, jonka mukaan ohjelmaan osoitetuista varoista on käytettävä vähintään 35 prosenttia ilmastotavoitteiden tukemiseen osana ilmastotoimien valtavirtaistamista koskevaa unionin yleistä tavoitetta;

Rahoitus

55. kehottaa panemaan nopeasti täytäntöön EU:n päästökauppajärjestelmän innovointirahaston ja käynnistämään ensimmäisen ehdotuspyynnön vuonna 2019, jotta voidaan lisätä investointeja vähähiilisten teollisten läpimurtoteknologioiden demonstrointiin useilla eri aloilla eikä siis pelkästään sähköntuotannossa, vaan myös kaukolämmön osalta ja teollisuusprosesseissa; vaatii, että vuosien 2021–2027 monivuotinen rahoituskehys ja sen ohjelmat vastaavat täysin Pariisiin sopimusta;
56. katsoo, että jotta unioni voi saavuttaa nettopäästötavoitteen viimeistään vuoteen 2050 mennessä, on saatava liikkeelle merkittävästi yksityisiä investointeja; katsoo, että tämä edellyttää pitkän aikavälin suunnittelua, sääntelyn vakautta ja ennustettavuutta sijoittajien kannalta ja että tämä on otettava huomioon tulevissa EU-säännöissä; korostaa tämän vuoksi, että maaliskuussa 2018 hyväksytyn vakaan ja kestävän rahoituskehysten täytäntöönpano olisi asetettava etusijalle, ja toteaa, että siihen kuuluu esimerkiksi pankkien pääomavaatimusten kalibrointi, runsaasti hiilidioksidipäästöjä aiheuttavien resurssien vakavaraisuuskohtelu, vakuutusyhtiöihin sovellettavat vakavaraisuussäännöt ja institutionaalisten sijoittajien ja varainhoitajien tehtävien päivitys;
57. katsoo, että vuosia 2021–2027 koskevaa monivuotista rahoituskehystä olisi ennen sen hyväksymistä arvioitava ilmastoneutraalin talouden saavuttamista vuoteen 2050 mennessä koskevan tavoitteen valossa ja että on laadittava vakiovuotoinen testi, jolla varmistetaan EU:n talousarvion menojen ilmastokestävyys;

58. pitää valitettavana, että fossiilisten polttoaineiden tuet kasvavat edelleen ja niiden määrä on noin 55 miljardia euroa vuodessa¹⁰; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita viipymättä lakkauttamaan vaiheittain kaikki fossiilisille polttoaineille myönnettyt unionin tason ja kansalliset tuet;
59. korostaa, että on tärkeää, että siirtyminen hiilineutraaliin talouteen toteutuu oikeudenmukaisella tavalla, ja kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään asianmukaisiin toimiin ja järjestämään tarvittavan rahoituksen; painottaa, että asiaankuuluvista EU:n rahastoista voidaan tarvittaessa myöntää täydentävää tukea;

Kuluttajien ja kiertotalouden rooli

60. korostaa käyttäytymismuutosten suurta vaikutusta kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä; kehottaa komissiota tarkastelemaan mahdollisimman pian mahdollisia politiikkatoimia käyttäytymisen muuttumisen edistämiseksi, mukaan lukien ympäristövero; korostaa alhaalta ylöspäin suuntautuvien aloitteiden, kuten kaupunginjohtajien ilmastopimuksen, merkitystä käyttäytymismuutosten edistämässä;
61. korostaa, että erittäin suuri osa energian kulutuksesta ja siten myös kasvihuonekaasujen päästöistä on suoraan sidoksissa resurssien hankintaan, jalostukseen, kuljetukseen, muuntamiseen, käyttöön ja hävittämiseen; painottaa, että energiaa voidaan säästää merkittävästi kussakin resurssien hallinnan ketjun vaiheessa; painottaa siksi, että resurssien tuottavuuden lisääminen tehokkuutta parantamalla ja resurssihävikin vähentäminen esimerkiksi uudelleenkäytön, kierrätyksen ja uudelleentalonmuutuksen avulla voivat merkittävästi vähentää sekä kulutusta että kasvihuonekaasupäästöjä ja samalla parantaa kilpailukykyä ja luoda liiketoimintamahdollisuuksia ja työpaikkoja; korostaa kiertotalouden toimien kustannustehokkuutta; painottaa, että paremmalla resurssitehokkuudella ja kiertotalouden periaatteiden mukaisilla tuotantotavoilla ja tuotesuunnittelulla voidaan muuttaa tuotanto- ja kulutuskäyttäytymistä ja vähentää jätteen määrää;
62. pitää erityisen tärkeänä tuotepolitiikkaa, kuten ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja ja ekosuunnittelua, joilla voidaan vaikuttaa merkittävästi energian säästöön ja tuotteiden hiilijalanjäljen pienentämiseen samalla kun parannetaan tuotteiden materiaalijalanjälkeä ja yleisiä ympäristövaikutuksia; korostaa tarvetta lisätä EU:n ekologisen suunnittelun standardeihin kiertotaloutta koskevia vaatimuksia ja soveltaa nykyisiä ekosuunnittelun menetelmiä myös muissa tuoteryhmissä, kuten energiaan liittyvissä tuotteissa;
63. katsoo, että on jatkettava työtä luotettavan mallin kehittämiseksi kulutukseen perustuvan ilmastovaikutuksen mittaamiseen; panee merkille komission perusteellisessa selvityksessä esitetyt päätelmät, joiden mukaan EU:n pyrkimykset vähentää oman tuotannon päästöjä mitätöityvät sellaisten tuotteiden tuonnin vaikutuksesta, joiden hiilijalanjälki on korkeampi, mutta EU oli jo osallistunut merkittävästi päästöjen

¹⁰ Energian hinnat ja kustannukset Euroopassa, COM(2019)0001, s. 10–11.

vähentämiseen muissa maissa lisääntyneen kauppavirran ja vientituotteidensa parantuneen hiilitehokkuuden takia;

EU ja muun maailman ilmastotoimet

64. korostaa, että on tärkeää lisätä aloitteita ja pitää yllä vuoropuhelua asiaan liittyvillä kansainvälisillä foorumeilla sekä harjoittaa tehokasta ilmastodiplomatiaa ja pyrkiä siten saamaan aikaan vastaavanlaisia toimintapoliittisia päätöksiä ja kiristämään ilmastoon liittyviä tavoitteita muilla alueilla ja kolmansissa maissa; kehottaa EU:ta muun muassa lisäämään omaa ilmastorahoitustaan ja aktiivisesti kannustamaan jäsenvaltioita ilmastotukensa lisäämiseen (mieluummin kehitysapuna kuin lainoina) kolmansille maille ulkomaan kehitysavun lisäksi niin, ettei tukea lasketa kahteen kertaan sekä kehitysavuksi että ilmastorahoitustueksi;
65. korostaa, että syyskuussa 2019 pidettävä YK:n ilmastonmuutoshuippukokous on maiden johtajille sopiva tilaisuus ilmoittaa kunnianhimoisemmista kansallisesti määriteltyjä panoksia koskevista tavoitteista; katsoo, että EU:n olisi vahvistettava kantansa omien kansallisesti määriteltyjen panostensa päivittämiseen hyvissä ajoin etukäteen, jotta se voi osallistua huippukokoukseen hyvin valmistautuneena ja toimia tiiviissä yhteistyössä kunnianhimoisia ilmastotavoitteita tukevien osapuolten kansainvälisen liittouman kanssa;
66. painottaa, että on tarkoituksenmukaista vahvistaa EU:n politiikkavälineiden ja kolmansien maiden vastaavien välineiden välistä yhteentoimivuutta erityisesti hiilen hinnoittelumekanismien osalta; kehottaa komissiota jatkamaan ja tehostamaan yhteistyötä ja tukea hiilen hinnoittelumekanismien kehittämiseksi Euroopan ulkopuolella, jotta voitaisiin tavoitella suurempia päästövähennyksiä ja entistä tasapuolisempia maailmanlaajuisia toimintaedellytyksiä; painottaa, että on tärkeää laatia ympäristötakuita, joilla varmistetaan todelliset ja uudet vähennykset kasvihuonekaasupäästöissä; kehottaa siksi komissiota edistämään tiukkoja ja vankkoja kansainvälisiä sääntöjä, jotta voidaan estää kirjanpidon porsaanreiät ja päästövähennysten laskeminen kahteen kertaan;
- o
- o o
67. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.